

Priestor pre život

Časopis Ročník I Číslo 2 Cena Zdarma

Cena časopisu Priestor pre život je zdarma. No budeme radi, keď vydávanie časopisu podporíte sumou 10 Sk. Tou sumou podporíte nie len vydanie ďalšieho čísla časopisu, ale aj organizáciu, ktorá ho vydáva. Uvedená suma poslúži aj na dobudovanie prvého verejného kempu pre bezdomovcov, ako aj budovanie kempov všetkých mestách Slovenska. Za pochopenie Vám ďakujeme.

Plač bezdomovca:

„Neplačem preto, že nemám kde bývať, neplačem preto, že si nemám čo obliecť, neplačem preto, že nemám čo jesť, nie je toho tak veľa, ale plačem preto, že ľudské srdcia sú z kameňa“.

„Ľudia - duše máte pozamykané, na dvore troch, štyroch psov. Pred kým sa zamykáte - dávate tento klin, možnože pred vlastným svedomím“.

„Ľudia, oči máte otvorené a predsa ste slepí, otvorte srdcia a slepota sa stratí“.

Úvodník:

Vážení čitatelia, dnešná doba vyžaduje odvážne riešenia, odvaha znamená nebáť sa o seba prehlásiť, že to čo som si o sebe myslel včera,

iní ako my cnostní. Nie sú lepší, ani horší, sú len proste iní. Títo ľudia kráčajú po zakázaných chodníkoch, strmých a blatistých. Sú to chodníky, po ktorých sa my cnostní bojíme kráčať. Našou tendenciou je vrátiť týchto rebelov z nebezpečných chodníčkov na naše asfaltové a bezpečné cesty. My cnostní sme si vymysleli množstvo zákazov, príkazov, nariadení, doporučení a múdro sme ich zdôvodnili. Všetko len preto, aby sme nedovolili vzniku nových rebelov a rebeli neublížovali sebe, aj iným. Nemáme zábrany použiť akékoľvek represie, aby sme poučili nepoučiteľných. Všetko to robíme dokonca s hlbokým presvedčením, že neexistuje lepšia cesta, len tá naša asfaltová, rovná a bezpečná. To nám hovorí náš rozum, je to skutočne múdre a dokonalé konštatovanie a nikto nemôže nič namietat'. Je to skutočne kus pravdy. No čo keď sa ktosi ocitne z asfaltky na blatistom chodníku? Najprv sa ho snažíme po dobrom presvedčiť, aby sa vrátil do „bezpečia davu“, ak odmietne, použijeme represiu, násilie. A dokonca sa neštítame zabiť rebela a zákonne si to aj zdôvodniť. Je pravdou, že títo rebeli ubližujú sebe, aj ostatným. Možno je to tým, že sa v nich objavila zvláštna sila, postavil sa v prúde proti davu, napriek úderom, ktoré znáša on sám a spôsobuje bolesť druhým. Áno bolesť spôsobuje

PRÍBEHY O VYMRETÝCH BEZDOMOVCOCH

nemusi byť totožné s tým, čo si myslím dnes. Aj svet okolo nás sa vyvíja a mení, všetko je v pohybe a neustálej zmene. Nebáť sa zmeny, novôt, nepoznaného je oslobodzujúce a radostné. Koniec koncov, to nie je zmena prichádzajúca z vonka, no je to zmena z nášho vnútra. To my sa meníme a tým meníme svet z vonku. Neexistuje nič, čo by sme nevedeli a nepoznali. Existuje len niečo, na čo sme zabudli a znovu sme to našli. Kto si to dokáže uvedomovať, hovorí sa o ňom, že našiel samého seba alebo našiel svoj stratený pokoj.

Vážení čitatelia, vyberte sa s nami hľadať svoj stratený pokoj. Vyberte sa s nami len s malým batôžkom a palicou prekročiť symbolických sedem riek, sedem hôr a sedem morí. Vyberte sa s nami za najväčším dobrodružstvom ľudského života, najväčším tajomstvom, najväčšou múdrosťou a najväčšou LÁSKOU, do hĺbín svojho vnútra. Naše putovanie môže byť búrlivé, ťažké a možno nepochopené. Poznáte snáď niečo v doterajšom vašom živote, niečo dobré a hodnotné, čo bolo ľahké, nebúrlivé a pochopené? Zoberme so sebou všetkých, ktorých sme doteraz vnímali ako „horších“, nepríliš cnostných a nedobrych, ktorí ubližujú sebe, aj druhým. Áno sú ľudia, ktorí kráčajú proti prúdu, sú

Prvý príbeh sa dočítate na strane 3

ktorí nachádzajú sami seba.

A verte milí priatelia, že nejstuje väčšia radosť na svete ako nachádzať ľudí, čo našli sami seba.

sebe a spôsobuje ju aj druhým.

My cnostní, kráčajúci v dave po rovných cestách, znášajme bolestivé nárazy rebelov. Znášajme to s láskou a pochopením, s trepezlivosťou. Lebo aj my raz dosť silu a odvahu postavíme sa v prúde, kráčať po nebezpečných chodníkoch k najhlbšiemu poznaniu.

Kto sú títo rebeli? Sú to všetci čo porušujú normy a zásady spoločenského správania, sú to všetci, ktorých považujeme za príťaž a zlo. Sú to tuláci, alkoholicy, narkomani, prostitútky, ale aj vrahovia a násilníci. Tieto večné pravdy nám po celé generácie hovorí naše srdce. Náš rozum hovorí niečo iné. Existuje tisíce ciest k pochopeniu alebo do svojho vnútra. Každá cesta je správna a neopakovateľná, aj tá naša, nech je akákoľvek. Preto sa tešme, že nachádzame sami seba, že nachádzame ďalších,

Aj myšlienky majú svoju váhu - hmotnosť. O tom súpresvedčení mnohí vedci. To znamená, že myšlienky sa vždy prejavajú v realite. Málokto si uvedomuje, čo to znamená a čo z toho vyplýva. Každý človek je tvorca reality, ktorú žijeme všetci a vzájomne si zasahujeme do životov, či už vedome alebo nevedome. Ak jednotlivec „vyžiari určitú dávku energie v podobe myšlienky, kdesi sa na čas „zavesí a čaká na kritické množstvo, aby sa mohla zhmotniť. Aj tu platí vzorec $E = m \cdot c^2$, kde ENERGIA = MYŠLIENKA.

Na prijatie akejkoľvek teórie, je dobré uviesť príklady, ako to funguje v praxi. Ak sa to bude zdať niekomu neuveriteľné a málo pravdepodobné, nezúfajte, v živote ste počuli a určite budete počuť ešte väčšie absurdnosti. Ktosi múdry a uznávaný, nie len v kresťanskom svete nám stále pripomína. Ste tvorcovia, ba čo viac stvoriteľia vlastnej reality. Tohto sveta biedy, násilia, trápenia, ale aj LÁSKY. Čo vytvoríme a stvoríme dnes?

1. V oblasti, kde ľudia zažili hladomor, táto emócia - myšlienka pretrváva, matky oplakávajú svoje deti, deti svojich rodičov, spomienky na hlad sú strašné, desí ich predstava, že krajinu znovu zasiahne sucho. Tisíce ľudí dni a noci myslí, čiže tvorí, desiatky a stovky dní a ich obava sa po dodaní určitého množstva myšlienok zhmotní do nového hladomoru.

Ďalšou prekážkou na ceste nášho poznania. Ak sa nezbavíme mýtov skutočne Európa a celý svet zažije len samé katastrofy. Možno, že chceme prežiť svoju apokalypsu a určite je to tiež cesta k pravde, no verte, že nie je to len jediná cesta. Jednu inú cestu bez katastrof sme naznačili, začať od seba.

4. Myšlienky sú aj sny a naše túžby, Židia po stáročia túžili, aby sa objavil ich Mesiáš a napravil krivdy páchané na ich národe. Ich túžba sa naplnila, keď sa zjavil Kristus. Ich predstava o Mesiášovi bola diametrálne iná ako ju prezentoval Kristus, preto ho neprijali. No ich túžba sa stala skutočnosťou. Keď sa po prvej svetovej vojne, nemecký národ nevedel spamätať z porážky, ktorá bola krutým prvkom ich národného podvedomia, Nemci snívajú o mesiášovi, verili, že vo veľkom mocnom národe sa objaví človek, ktorý im vráti sebadôveru, istotu.

sa útočníka čoho sa bojí. Ak niekto dokáže definovať svoj strach, môže stratiť motív svojho strachu. Opýtajte sa čoho sa bojí vláda USA, keď zaútočí na Afganistan a rozhodli sa zaútočiť na Irak. Ak by sme neskúmali až tak hlboko, určite prideme na koreň strachu, bohatých a mocných národov. Bohatí a mocní sa boja o svoje bohatstvo. Dobré by bolo keby sa bohaté a mocné národy podelili o svoje bohatstvo, no zrejme k tomu ešte dnes nemajú vôľu. Slávny Rím „nezakapal“ chorobami, vojnou, ani biedou, bol zničený vlastným strachom o svoje bohatstvo tak, ako sa to deje dnes.

Bin Ladin si vyslúžil nálepku terorista číslo jeden. Média ho spravili populárnym, aj nenávideným. Je paradoxné, že nič nie je bližšie k láske, ako nenávisť. A ľudia veria tým, čo ich nenávidia alebo milujú. Bin Ladin využil svoju popularitu, keď

vyhlásil: Ameriku postihne katastrofa. Vedome použil tento „čierno-magický trik“ ako spúšťač mechanizmu katastrofy. Katastrofou nie je

to čo povedal, no katastrofu môže spôsobiť myslenie miliónov Američanov, ktorí si tento výrok môžu pripomínať. Myslieť = Tvoriť a prekročením kritického množstva, to katastrofu spôsobí. Američania v očakávaní ďalšieho útoku nevedia, čo sa stane. Strach odkiaľ príde útok môže byť hrozivý a neočakávaný. Bin Ladin nemohol vymyslieť nič dokonalejšie ako sa pomstiť Američanom, ak príjmu jeho hru. Zámerne sme použili tohto príkladu, že sila myšlienok hrá rozhodujúcu úlohu aj v tragických udalostiach, zvaných vojny.

6. Uvedieme ďalší príklad sily myšlienok, použijeme príkladu z ľudových rozprávok. Poznáme rozprávku o hlúpom Janovi ako stal kráľom. Rozprávky nás priťahujú, bez ohľadu na vek. Majú zvláštnu silu, ktorá nám v radoosti pripomína, že rozprávka je ďaleko pravdivejšia a skutočnejšia ako si myslíme. Deje v rozprávkach sú realizovateľné, no zatiaľ náš racionálny rozum to odmieta. Hlúpy Jano za pecou tvoril, vysníval si svoje kráľovstvo, aj s krásnou princeznou. Múdry tej doby mu radili, aby sa venoval niečomu zmysluplnému. Radili mu, aby vyšiel spoza pece a robil to, čo ostatní. Hlúpy Jano nepočúval múdrych tohto sveta, vedel, čo znamená sila myšlienky, vedel, že nejstuje nič, čo by si nevysníval. Za pecou pochopil, že strach nejstuje a vybral sa oslobodiť krásnu princeznú. Kráľovský synovia s „akademickým vzdelaním“ zlyhali pri oslobodzovaní princeznej, lebo ich opantal strach. Hlúpy Jano víťazí a stáva sa kráľom. V tejto rozprávke sú zakomponované informácie nie len o sile myšlienky, ale aj o porušovaní konvekčných pravidiel o strachu a odvahe. V jednej rozprávke je toľko múdrosti, ako sa nenachádza v tisícich traktátoch múdrosti múdrych tohto sveta. Všetky deje a súvislosti v rozprávkach sú realizovateľné. To vedia deti, vedia to aj starci, blázni, len nevedia, ako nato. Vieme to aj my ostatní, radosť v duši je našim svedkom, že tieto slová neklamú.

O myšlienke jednotlivca a o sile kolektívneho myslenia

Otázka skeptika: Nieкто povie, preboha, ale tí ľudia to predsa nechceli. Žiaľ, to si sami skoncentrovaním svojich myšlienok stvorili. Ich kolektívna myšlienka nebola väčšia ako horčičné semienko, no svojou silou myšlienok odohnali všetky mráčky, s ktorých mohlo pršať.

2. V seizmickej oblasti, kde sa vyskytuje zemetrasenie, ľudia tiež žijú v obavách a strachu. Strach je silná myšlienka a keď sila myšlienok prekoná kritickú hranicu, nastane stvorená realita. Nastane zemetrasenie.

Otázka skeptika: Čo keď je zemetrasenie v oblastiach, kde nikdy nebolo? Vytvorenie určitej reality trvá niekedy dlho, aj celé generácie. Niekedy stačí, aby mýtus, že jedna „dôveryhodná“ babka povedala pred niekoľkými stáročiami: „Krajinu postihne katastrofa“, nepovedala aká a po generácie je tento mýtus živý a dostatočným množstvom ľudí, nastane skutočne stvorená „neznáma“ katastrofa.

3. Budú vznikať ďalšie povodne v Čechách, na Slovensku a západnej Európe? Vedci rozšírili, i keď pravdivý mýtus o globálnom otepľovaní. Je to síce fakt, no neznamená to, že to nutne musí prinášať katastrofálne záplavy. Ak si to bude myslieť stále väčšie množstvo ľudí v Európe, že globálne otepľovanie je nutne spojené s katastrofálnymi záplavami, tak sa to stane a nebude to vôľa božia, ako by to chceli mnohí veriaci zvaliť na BOHA. A nebude to ani trest, bude to len ďalšia nechcená skúsenosť, aby sme si uvedomili vlastnú zodpovednosť za seba, aj iných.

Otázka skeptika: Predsa globálne otepľovanie je fakt a daň za devastovanie prírody sú záplavy, to nemôže byť ináč? Náš vytvorený mýtus, že za všetko musíme byť potrestaní, je v nás tak silno zakódovaný, že bude nesmierne ťažké ho prekonať. Mýtus je vyhlásený najvyššia pravda. Znamená to, že váha-hmotnosť každého mýtu je obrovská. Zbaví sa mýtov, že musíme byť trestaní, bude naj-

V povojnových rokoch v dobe veľkých otrasov a biedy, milióny Nemcov svojimi túžbami „pracovali“ na vzniku svojho mesiáša. Vysnívali si Hitlera. Ich sen sa stal skutočnosťou. Radi hľadáme vinníkov a zodpovedných za krutosti z histórie. Radi by sme odsúdili Hitlera, aj celý národ za krutosti fašizmu. Nakoniec s našim súdením prestaneme, veľmi dobre si uvedomujeme, že ani obeť nevarovali ľudstvo pred silou kolektívneho myslenia. Prestávame súdiť a odsudzovať, lebo nakoniec zistíme vlastnú zodpovednosť za to čo sa stalo, aj to čo sa deje.

Otázka skeptika: Čo keď je to len náhoda, zhoda okolností, že sa objavili také polarity ako bol Kristus, Hitler a mnohí iní?

Radi sa zbavujeme zodpovednosti a radi priznávame, že všetko je len vecou šťastných alebo nešťastných náhod. Koniec koncov je táto filozofia veľmi populárna a rozšírená. Dáva nám možnosť zbaviť sa zodpovednosti. Radi hovoríme, „čo my môžeme ovplyvniť? To tí hore, my nič.“ Čo tak si pripomínať, že my tvoríme politikov a politici si tvoria nás.

5. Ktosi múdry povedal: Každý útok je volaním o pomoc alebo povedané inak, lepšie by bolo opýtať

Stovky bezdomovcov, ktorí prežili komunistické väzenia, odsúdených pre § príživníctva sa po revolúcii ocitli na uliciach. Stovky ľudí, ktorí nevedeli kradnúť, olupovať, znásilňovať ostali pod širím nebom. Z väznic sa stali takzvané „pionierske tábory“ a títo ľudia sa nemali šancu tam znovu dostať a aspoň prezimovať. Vytvorili si novú profesiu vyberači kontajnerov...

Mnohí z nich ako konzumenti OKENY a jablkového vína, žili pre jedinou víziu, opiť sa a zabudnúť. Na pohľad, nič iného ich nezaujímalo. Verejnosť krútila hlavou, s povzdychom, ako sa môže niekto tak ničiť? Ako môže niekto tak dopadnúť? Stali sa z nich bezočiví a drzí somráci, ktorí ak nenazbierali dostatok fľašiek na dávku alkoholu, pýtali peniaze koho stretli. Opiť sa a zabudnúť, vízia pre každý deň, hodinu a minútu. Dnes stovky týchto ľudí nežijú, vymreli ako americký Indiáni. Napriek tomu, že títo ľudia alebo mnohí z nich žili odsúdeniahodným životom, aj oni nám ostatným priniesli posolstvo a ich život nebol márný a zbytočný. Títo ľudia nám pripomínajú iné hodnoty života. Čo keď ich slabosti ďaleko prevyšujú ich cnosti? Nedajme sa zmiasť pozlátkom povrchu, poďme hlbšie a objavíme tajomstvá, o ktorých sa nám ani nespívajú.

Príbeh o Petrovi

Narodil sa normálnej rodine v 50 rokoch, asi v desiatich rokoch života sa u neho objavil zvláštny fenomén, „ochorel na zvláštnu chorobu“, začal rozdávať. Rodičia mu kúpili sveter a komusi sa páčil jeho sveter, tak mu ho daroval. Kúpili mu topánky, komusi sa páčili, tak ich vyzul a prišiel domov bosí. Samozrejme, že tieto darcovské aktivity nemohli rodičia pripustiť, nebolo normálne, aby sa niekto tak správal. Nechápal, keď mu rodičia dohovárali, keď ho za to bili, vyhodili z domu a nakoniec poslali do polepšovne. Pre neho bolo normálne, aby všetko čo mal, rozdal. Nikto ho za celý život

nepresvedčil o opaku. Od 12 rokov trávil v polepšovni, no so svojimi darcovskými aktivitami neprestal. Viac ako polovicu života strávil v krimináloch, raz sa vrátil z väzenia a vykradol samoobsluhu. Zobral plný košík alkoholu, sladkostí. Kým prišiel domov, stačil všetko porozdávať. Policajti ho našli s nedopitou fľašou alkoholu, dostal za to štyri roky nepodmienečne. Keď sa vrátil z väzenia, urobil niečo podobné. Väzenie bolo jeho domovom, nikdy si nestážoval na svoj „krutý“ osud.

1. Príbeh o vymretých bezdomovcoch

Po revolúcii nastali pre neho ťažké časy, do basy ho

už nechceli, nebol schopný niečo vykonať, aby sa tam dostal. Keď som sa ho pýtal „Peter, prečo si to robíš? Prečo si sa nedíval na následky?“ Jeho odpoveďou boli len slzy. Vtedy som chcel od neho počuť slovné vysvetlenie, chcel som počuť slová sebakritiky a sebaľútosti. Vtedy som ešte nechápal, že svojimi slzami povedal viac ako sa dá povedať slovami. Svojimi slzami povedal, že v živote nikdy nič nefutoval. Chvilka radosti, ktorú spôsobil svojim darcovstvom, mu stála za pár rokov kriminálu, stála mu za bitky od svojich rodičov, vychovávateľov, spoluväzňov. Raz spomínal, ako vo väzení vyrábala pre svojich spoluväzňov rôzne kombinácie liekov. Sám testoval účinky týchto chemických zlúčenín, ktoré nahradzovali drogy a iné omamné látky. Raz po použití určitej kombinácie niekoľko dní nevedel o svete. Je zaujímavé, že nikdy sa ničoho nebál. Bol ťažkým alkoholikom, denne vypil aj tri Okeny. Raz sa ocitol

v nemocnici, lekári mu odobrili vzorku pečene a zistili, že má pečeň zdravú ako dieťa. Lekári krútili hlavou.

V posledných rokoch života vzbudzoval verejnú pohoršenie. Bol stále agresívnejší a stále robil niečo, aby upútal na seba pozornosť. Strašne kričal, zapáchal, ľudia sa mu zďaleka vyhýbali. Večne padal, mal stále rozbitú hlavu. Padal, kde sa dalo. Raz spadol do potoka a vytkol si členok, poskakoval na jednej nohe. „Čo s tebou?“ - pomyslel som si, bezdomovec s jednou nohou. Bolo mi ho ľúto, tak som ho zobral domov. Posteľ som mal len jednu a neostávalo mi nič, len ho okúpať. Keď som ho vyzliekal, nebolo to nič príjemné. Keď som videl jeho nohy, čierne ako traktorové pneumatiky, musel som zaprieť sám seba, aby som to zvládol. Postavil som ho do vane a umyl som ho, aj jeho nohy. Pár dni si poležal a nakoniec sa vrátil k svojej práci vyberača kontajnerov.

Odkiaľ pramení tento fenomén terorizmu? Z čoho vznikol? A prečo vznikol?

Niekde na ďalekom východe, vo vlaku metra akýsi človek podpálil krabicu z mlieka a ňou podpálil rozliatu horľavinu. Došlo k požiaru, ktorý vyvolal desiatky

zranených, ako aj veľké materiálne škody. K svojmu „terroristickému činu“ nepotreboval ani zbrane hromadného ničenia, proti ktorým sa vedie masívna kampaň v celosvetovom meradle. Tomuto človeku, ktorého definovali ako „blázna“ stačilo k spáchaniu teroristického činu tri pomôcky. Zapaľovač, krabica z mlieka a liter benzínu. Agentúry sucho skonštatovali daný fakt a nikto sa nepýta, prečo človek, ktorého nazvali blázon, spáchal tento trestuhodný čin? Čo ho motivovalo k tomu, aby spôsobil požiar s tragickými následkami? Aj tento kvázi terorista prežíval svoj život, kto sa zaujímal o jeho problémy? Naša nevšímavosť a ľahostajnosť produkuje ďalších potencionalných teroristov. Teroristom sa môže stať každý, nepochopený, neuznaný, ignorovaný človek na našej planéte. Zbrane hromadného ničenia, proti ktorým sa

vedie ťaženie na úrovni mocností, môžu byť len neškodným prakom proti našej ignorancii, hlúposti a bezohľadnosti.

Mnohí si myslíme, že terorizmus existuje len ďaleko od nás, v iných krajinách a regiónoch. Naša arogancia

a bezohľadnosť sa vyrovnáva krajinám „vyspelého kapitalizmu“. Ľudský prístup, ktorý neochromila ani existencia komunizmu, sa na Slovensku stráca. Kultúrna revolúcia západu, prezentovaná médiami, presvedčila mnohých doteraz ešte nepresvedčených, že sila víťazí. Ešte stále je čas, aby sme si to uvedomili, ešte stále je v mnohých z nás ľudský prístup. Ešte stále v mnohých z nás „driemu“ ĽUDIA. Ak si to neuvedomí dostatočné množstvo ľudí, aj u nás budú horieť vlaky v tuneloch, vybuchovať plyn, veď zbrane je poruke dosť a nemusia to byť zbrane hromadného ničenia.

Ak sa začneme zodpovedne zaujímať o problémy aj tých najposlednejších jednotlivcov, skupín a národov, vojnu s terorizmom máme dopredu vyhranú. Ide len o to a nehovorme, že to každý z nás nemôže ovplyvniť.

Svet proti vojne

Milióny ľudí po celom svete protestujú proti vojne. Mnohí sú ochotní precestovať stovky kilometrov, aby vyjadrili svoj názor, postoj k akémukoľvek násiliu. Státisíce ľudí vyšlo do ulíc vo veľkých mestách vo svete, aj tých, ktoré podporujú takzvané vojenské riešenie. Státisíce ľudí v metropolách sveta vyjadrili svoj postoj k vojne. Postoj nenásilný, no odhodlaný. Kto tvrdí, že svet je len zlý, klame seba, aj druhých. Ako dôkaz, že dobro víťazí v tejto dobe, je fakt, že väčšina obyvateľstva národov sveta je proti vojne. To dokazujú prieskumy verejnej mienky. To platí aj o národoch, o ktorých sa hovorí, že si želajú vojnu. Preto ďakujeme Vám milióny demonštrantov z celého sveta, za Vaše odhodlanie a vieru.

Ďakujeme a ostávame s Vami, aj keď len s tichou podporou.

Terorizmus, téma doby?

Od svojich troch rokov bol v ústavnej starostlivosti detského domova. Jeho, matku, aj sestru postihol rovnaký osud, akurát každý bol v inom ústave. Napriek oddeleniu, myšlienkami boli stále spolu. Hovorí sa, že osud sa vie divne hrať a toto prirovnanie bezpochyby platí aj pre Juraja Kubičku, tohto času obyvateľa azylového domu v Žiline.

Otázka: Z tvojho rozprávania ako si sa ocitol v detskom domove, zavaňajú divné praktiky, takmer ako v starých konšpiračných filmoch?

Odpoveď: Samozrejme sa na to nepamätám, mal som len tri roky. Poznáam to len z rozprávania rôznych ľudí a mnohí už nežijú.

Stručne to bolo asi tak, že nás „pochytili“, naložili do áut a rozviezli do

všetkých kútov Slovenska. Celé to má trochu divné pozadie ako keby zatým niekto stál, viem, že sa raz dozviem viac o svojej rodine a tým aj o sebe.

Otázka: Ako si spomínaš na roky v ústave?

Odpoveď: Keď tak rozmýšľam, po rokoch, na život v detskom domove, mám utkvélú predstavu, že som sa tam cítil ako „číslo“ alebo „kus“. Vychovávateľia boli síce vzdelaní pedagógovia, no pramálo sa zaujímali o naše city. Bolo to ich povolanie a nemôžem sa zbaviť pocitu, že sme boli materiál, ktorí len potrebujú pre svoje povolanie. Ak sa vyskytli výnimky bolo to často povrchné a nie moc úprimné. V 17 - tich som odišiel z detského domova a snažil sa stáť na vlastných nohách. Nebolo to ľahké, život v domove ma nepripravil dosť dobre na život v realite. Je to ako ľadová sprcha alebo ako keď vás hodia do vody a učte sa plávať.

Rozhovor s jedným zo žilinských bezdomovcov

situáciách oprieť. Ja som to šťastie nemal. Zažil som veľkú životnú krízu, v mojom prípade to bola nešťastná láska, po siedmich rokoch známosti sa mi všetko zrútilo. Bol to veľký krach môjho života. Zosypal som sa, únik som našiel v heroíne. Denne trikrát dávka a nič vás

neboli a netrápi. Našťastie som mal dobrú prácu a nebol som nútený kradnúť a podvádzať. To bolo šťastie v nešťastí, lebo dnes by som bol niekde inde. Po roku som našiel odhodlanie a asi odvahu zbaviť sa závislosti. No dnes viem, že bez cudzej pomoci je to ťažko možné. Jeden priateľ, diakon v Bratislave mi pomohol tak, že ma zavrel a tri mesiace ma nevy pustil von, po troch mesiacoch som vyšiel čistý a od vtedy som sám sebou. Môjmu priateľovi som za to veľmi vďačný, pomohol vtedy, keď bolo treba.

Otázka: Máš svoje životné skúsenosti, čo je pre teba dôležité, čo si myslíš, že je dôležité aj pre druhých?

Odpoveď: Dostal som od života veľa faciek, nebolo to ľahké. Pochodil som za prácou po Slovensku, aj v zahraničí, veľa ľudí ma oklamalo, aj sklamalo. No dnes viem, že keď som bol veľakrát na dne, niekto sa zrazu našiel a

Otázka: Život ťa naučil spoliehať sa sám na seba, no bola to pre teba tvrdá skúsenosť?

Odpoveď: Určite je iné, keď má niekto rodinu, na ktorú sa môže v kritických situáciách oprieť. Ja som to šťastie nemal. Zažil som veľkú životnú krízu, v mojom prípade to bola nešťastná láska, po siedmich rokoch známosti sa mi všetko zrútilo. Bol to veľký krach môjho života. Zosypal som sa, únik som našiel v heroíne. Denne trikrát dávka a nič vás

pomohol. Možno to nebola veľká pomoc, no určite to bola pomoc v pravú chvíľu, viem, čo to znamená. Život je aj o tom alebo hlavne o tom.

Otázka: Tvoje záľuby ti dávajú motiváciu aj na realizovanie v ďalšom živote, povedz nám o nich?

Odpoveď: Vyrábam kožené prívesky, sú upletené „mojou“ technológiou. Je v nich zapletený kamienok. V Tatrách som predal jednému obchodníkovi množstvo takýchto príveskov, cudzinci ich veľmi radi kupovali. Možno by som sa tým aj uživil, ktovie? No mojou srdcovou záležitosťou sú indicko - africké bubny. Tieto bubny zvané Junby, vyjadrujú nie len rytmus ako by sme si mohli myslieť, je to filozofia, je v tom niečo, čo sa nedá vyjadriť slovami. Môj sen je kúpiť si tieto bubny alebo ich vyrobiť a samozrejme, aj na ne hrať.

..... tento mladík získal za pár rokov životnú skúsenosť zdatného päťdesiatnika, šesťdesiatnika, či sedemdesiatnika? Nemá od života veľké očakávania, možno sníva o svojich bubnoch, možno sníva o oáze svojho pokoja, ktovie čo si vysníva vo svojom ďalšom živote.

„Kto sa chce dozvedieť múdrosť z týchto riadkov, musí ich čítať srdcom spoza očí“.

Osud sa so mnou zahral - "Postavil som dom a zostal som sám v ňom".

V jedno krásne, slnečné a mrazivé februárové dopoludnie som sa vracal od zubárky - trhala mi zub. Uboľený na tele, no ešte viac uboľený na duši. Som zamestnaný v jednej súkromnej firme, kde môj hrubý mesačný príjem predstavuje 10 000 Sk BRUTTO. Pri terajších zvýšených cenách energií, potravín, spotrebného tovaru? ... zase prišiel šek - jeden, druhý, veď doma mám jeden nezaplatený a to ešte dcéra Evička a synovia Palko a Milanko majú narodeniny. "Bože čakám na výplatu". Bol som v banke, na účte zase nič došlo - som pod limitom. Aspoň pani pri okienku ma utešila, že možno ešte niečo príde, že keby mi to pomohlo pofúkať mi ubolenú tvár ... "Da-kujem vám pani, máte krásne srdce, vialí ste mi silu a lásku do môjho srdca, aby som mohol ísť ďalej. Išiel som. Išiel som za známymi podnikateľmi, bývalými kolegami. "Prosím vás, pomôžte mi, aspoň nejakú brigádu popri zamestnaní, niečo si privyrobiť na prežitie". Nedá sa - každý mi len radil čo mám robiť, ako mám robiť. "Ale veď ja som prišiel prosiť o prácu, nie o radu". A tak som

išiel ďalej s bôľom v srdci, o životnú skúsenosť bohatší a múdrejší. "Nerad inému to, čo si sám neprežil, lebo ho zvedieš z jeho pravej cesty a na slepú cestu ho privedieš". Ako vo sne som kráčal ulicou, kde zrazu zo sna, hlas človeka ma vytrhol. "Pomôžte, podporte bezdomovcov, aspoň 10 Sk a dával mi do ruky časopis - Priestor pre život č. 1 - zdarma. Mal som vo svojej peňaženke tak málo, ale moje svedomie sa ozvalo. Dal som a bol som šťastný, bohatší a múdrejší o ďalšiu životnú skúsenosť.

"Keď pomôžeš sebe si rád, keď pomôžeš druhému - si šťastný. Daj si otázku - čo je šťastie?" Prišiel som k synovi na družstevný byt, ktorý sme mu s manželkou darovali. Sadol som si na balkón, dal som si koňak, zapálil si cigaretu a začal som čítať. Vtedy som ešte nevedel koľko

ruky a išli sme si sadnúť do reštaurácie. Rozprávali sme sa. Ja som mu otvoril moje srdce a on mne svoje. Čas bol mimo nás. Dobré sa mi s ním rozprávalo. Ani neviem ako ubehlo 5 hodín nášho rozhovoru. Požiadal ma: "Napíš niečo pre náš časopis. A čo by to malo byť? Pýtam sa. Nevedel som. „Však ty už budeš vedieť čo napísať“. Teraz už viem, že prvý dojem ma nesklamal. Stretol som sa s človekom, ktorý nežije len sám pre seba a svoju rodinu. Ja som odchádzal spokojný, šťastný a bohatší o ďalšiu životnú skúsenosť a múdrosť. "Egoista si myslí, že žije len pre svoje deti a svojich najbližších, ale múdry človek žije pre všetkých". Rozlúčili sme sa a ja mu ešte raz ďakujem za všetko, čo mi dal. "Ďakujem, pán Diškanec, ďakujem Daniel".

List od pána z Považskej Bystrice

lásky, nešťastia, bôľu, ľudskej zloby a závidosti sa skrýva v riadkoch týchto štyroch dvojstránkach časopisu, nie väčších ako veľký zošit. Čítal som, plakal som, čítal som. "Plačú oči - čistia srdce, plače srdce - čistí rozum". Časopis som prečítal s malými prestávkami od A po Z a našiel som tu aj sám seba. Zistil som, že je v ňom uložená dobrá, múdra a veľká myšlienka. Preto človek, ktorý ju tam uložil musí byť: dobrý, múdry a veľký. Moja intuícia ma ťahala, aby som sa s týmto človekom stretol. Syn mi požičal mobil a spojil som sa s týmto človekom - pánom Danielom Diškancom. Dohodli sme si stretnutie hneď na druhý deň - v deň svätého Valentína. Pricestoval som rýchlikom z Považskej Bystrice o 11 hod. do Vrútok. Na stanici ma čakal človek - urastený, s bradou a fúzami, skromne oblečený. Pozdravili sme sa, podali si

Život sám mi priniesol veľa múdrosti. Toľko lásky i sklamaní, toľko

šťastia i nešťastia, toľko dobra i zla, koľko som si zaslúžil. A preto začal som si vážiť a milovať celý život - a pohádať strachom a smrťou. "Múdrosť pramení zo života a život - pane bože z teba". Mojm životným krédom je vlastná myšlienka: program je:

"Kto pýta, prosí, žiada zo srdca - treba mu dať, treba mu pomôcť. Kto dáva a chce pomôcť zo srdca - treba si zobrať". Môj otec, ktorý veľmi rád čítal a rozprával rozprávky ma naučil:

"Milan, váž si každého človeka, či je biely alebo čierny, evanjelik alebo katolík..., bohatý alebo chudobný - len aby bol človek.

Pokračovanie listu na strane 5

Pokračovanie zo strany 4

A všetko čo robíš, rob svojim krásnym a dobrým srdcom, až potom prídeš na to, čoho si pre seba a ostatných darcom". Ešte niekoľko odkazov:

Odkaz pre pani Š... Anonym. "Pani, dali ste si otázku, kto je anonym? Moja definícia anonyma je: „Je to človek, ktorý sa bojí pozrieť sám sebe do očí“. Možno preto, že by tam videl to svoje brvno. „Pani, poznáte desatoro božích prikázani? Áno? Tak sa podľa nich riadte. Nie? Tak sa ich naučte! Život je zmena a zmena je život“ Aj Ježiš povedal: Mám väčšiu radosť, keď si ku mne nájde cestu jedna zablúdená ovca“...

Tou zablúdenou ovcou sme možno každý z nás ..., no je veľmi zle pre nás, keď tú cestu nechceme nájsť.

Odkaz pre radných pánov:

Keď idete do politiky, máte svoj volebný program. Dajte si otázku "čo je to volebný program"? Váš volebný program je: sľuby, sľuby a ešte raz sľuby...

"Sľuby sa sľubujú a blázni sa radujú" (detská riekanka). Volebný program každého múdreho politika nemôže byť papier a slová, ale jeho srdce, ktoré ho ťahá medzi ľuďmi a podľa nich sa chová.

"Keď hráš divadlo, rozmyšľaj, či diváci nie sú väčší herci ako si ty". "Nie je umeenie rozdeliť sa s tým, čoho máš veľa, ale s tým, čoho máš málo". Ľudský egoizmus - keď mám málo, dajte mi, keď

mám veľa - neberte mi. Ľudské srdce - keď mám málo, rozdelím sa, keď mám veľa, dám, lebo to patrí aj vám.

Moja mamička ma učila: "Milan, rozdeľ sa so všetkým čo máš, aj s tým málom. Podel sa o to aj s posledným zobračkom". Dám vám ešte jednu otázku? "Čo myslíte, kto vyrába bezdomovcov?"

To Vám odkazujem

PS: "Postavil som dom a zostal som

Motto

"Kto príde do tohto domu s láskou - znásobenú si odnesie, kto príde so zlobou - nech si ju nezabudne odniesť".

sám v ňom, nemám na platby v ňom a preto som bezdomovcom".

Priestor pre život

Náš časopis distribuujeme po rôznych mestách Slovenska a snažíme sa aj o akúsi osvetu v tomto smere. Naše postrehy, sme zaznamenali a pokúšame sa odpovedať na mnohé aj nevyslovené otázky občanov. Zaradili sme oslovených do určitých skupín.

1. Ľahostajní, ktorí nechcú počuť a vidieť. Prejavujú sa tak, že obchádzajú distribútora zrýchleným krokom. Bez slova uháňajú ďalej a kamenná tvár hovorí, „mňa sa to netýka“.

Odkaz distribútora: Milí uháňajúci ľahostajní, tento problém je aj váš problém, vy to viete a preto sa tak ponáhľate. Milí „uháňajúci“, pristavte sa, nič vám neujde. Môže sa stať, že na svojom úteku pred sebou samým, stratíte samého seba.

2. Ľahostajní, ktorí stihnú gestom alebo slovom vyjadriť svoju nespokojnosť. Výrokmi ako : „Mne kto pomôže?“, „Môžu si za to sami.“ „Ožranom špinavým mám pomáhať“? A pod.

Odkaz distribútora: Nespokojní, ľahostajní občania Slovenska, skutočne sa môže stať, že keď budete vy potrebovať pomoc, každý sa na vás „vykašle“. Akou mierou meriate vy, aj vám bude nadelené. Medzi vami milí nespokojní je veľa takých, čo pomohli vytvoriť na Slovensku veľa „ožranov“, svojím odsúdením svedčíte sami proti sebe. Ponúkam vám možnosť ako sa nestáť špinavým ožranom, nesúďte a neodsudzujte a možno aj vďaka tomu sa nestanete tým, čo nemáte radi.

3. „Podporujem iných, čo si to zaslúžia, starých, chorých, deti, cirkvi, šport, podporovať bezdomovcov? Pozná ich, to teda nie.“

Odkaz distribútora: Milí ľudia s charizmou, všetci tí biedni, chorí, si určite zaslúžia vašu pozornosť, to je nepochybné. No často sa stáva, že podporujeme vlka skrytého v ovčom rúchu. No niekedy sa stáva aj opak, že bezmocná ovečka sa skrýva vo vĺčom kožucho, aby prežila medzi vlkami. Na to pozor, milí charismatický obetavci. Nie je zlato všetko čo sa blyští.

4. „Podporím vás, no čítať nebudem, mám iné dôležité starosti...“

Odkaz distribútora : Možno práve vy, by ste si mali pre-

čítať náš časopis, keď máte toľko starostí. Možno práve vy, po prečítaní časopisu, by ste tých starostí mali menej. Venujeme mnoho pozornosti nepodstatným veciam a tie podstatné sú pre nás v nedohľadne. Tým, že „zaplatíte“, veľa toho nepochopíte.

5. „Podporím vás preto, že sa môže stať, že aj ja budem bezdomovec“.

Odkaz distribútora: Nepochybne ste už pochopili, zrejme na základe vlastnej skúsenosti, že: nikdy nehovorme nikdy. Mnohí

O distribúcii časopisu

ešte neprešli touto skúsenosťou. A určite ich táto skúsenosť čaká. No aj tak vám chceme odkázať, že ak je motiváciou vašej pomoci strach, tak zle robíte. Nech je vašou motivačiou LÁSKA, nič iné.

6. „Je to pre mňa veľmi smutné, nemôžem to čítať!“

Odkaz distribútora: Milí veselí ľudia Slovenska, možno že sú to smutné témy, no smutné sú preto, že našu vnútornú prázdnotu chceme prekričať falošnou veselosťou. Verte, že keď otvoríte oči, budete vidieť veci, o ktorých sa vám ani nespíva a zažijete radosť duše a tá nie je totožná s vašou falošnou veselosťou.

7. „Vy ste Jehovisti alebo nejaká sekta? Preč od Vás.“

Odkaz distribútora: Vážení občania, ktorí z duše nenávidíte Jehovistov alebo rôzne sekty. Aj keby sme aj boli členmi nejakej sekty, možno aj tej najradikálnejšej, tak by sme sa mali najskôr zaujímať o ich skutky a až potom ich súdiť. To platí aj o rôznych rehoľných rádoch, ktoré v nás vidia potencionálnych diablov a satanov. Možnože vyzeráme menej kultivované a dôveryhodné, no rohy nám ešte nenarástli. Nie sme členmi žiadneho náboženského spoločenstva ani sekty, preto sa nebojte, náboženské spoločenstvá a sekty, že ľudia odvádzame od pravej viery a podporte naše aktivity. Lebo, kto pole moje orie, je priateľ môj, šetrí môj pluh. A každé náboženské spoločenstvo je silné vtedy, keď žehná a požehnáva.

8. „Zadarmo si váš časopis zoberiem, peniaze vám nedám“

Odkaz distribútora: Veľa ľuďom sme daro-

vali časopis zadarmo, veľa ľudí dalo viac ako malo. Nie sme reklamný leták, ktorí skončí v koši. Peniaze sú len symbolickou cenou, že niekedy musíme za niečo zaplatiť. V našom časopise nie je reklama a niečo nás stojí aj tlač. Postavili sme chatku pre bezdomovcov, na dlh a chceli by sme postaviť ďalšiu. Aj na to ide Váš príspevok.

9. „Chodte si pýtať od Dzurindu, nech on vám dá, nakradli dost...“

Odkaz distribútora: Častá replika obyvateľov Slovenska. Možnože pôjdeme „pýtať“ aj od neho, ak sa k nemu dostaneme. Nejde nám len o vyriešenie problémov pár bezdomovcov na Slovensku. Ide nám aj o prebudenie svedomia spolupatričnosti, zodpovednosti za seba, aj iných. A to musíme osloviť vás, občania Slovenska. Bohatí a majetní neradi dávajú. A keď dávajú, robia to tak, aby všetci videli, že dali. Vy obyčajní ľudia dávate málo a nikto o tom ani nevie. A o to má váš dar pre nás väčšiu cenu.

10. „Chodte za primátorom, mestá nech to riešia, stavajú útulky pre psov, nech stavajú aj útulky pre ľudí.“

Odkaz distribútora: Navštívili sme aj ich, žiaľ často vidia v nás konkurentov alebo naše aktivity ignorujú. Ignorancia je príznačná pre túto dobu, v duchu hesla, „My riešime dôležitejšie a podstatnejšie problémy“. Zložitá riešenia majú zelenú, jednoduché a efektívne, sú nepotrebné. Zatiaľ je to tak, dokedy? To je otázka pre vás. Podobné otázky zazneli na námestiach Slovenských miest, no viac ich bolo tých pozitívnych, uverejníme jeden dialóg, ktorý nám dáva nádej a prekrýje stovky odmietavých postojov a predsudkov.

Pár darcov, nám chtiac nechtiac navodilo situáciu, kedy tiekli slzy. Boli to slzy pochopenia, radosti, obdivu aj smútku. Slzy tiekli na oboch stranách.

Dialóg staršieho pána z Prievidze s distribútorom:

„Čo to máte za noviny? A o čom to je?“ Po odpovedi hovorí: „Podporím vás“. Vyberie malú ošúchanú peňaženku a z nej dve mince, desať korunu a desaťhaliernik. „Jedna z nich je Vaša“, hovorí, „desať halierev ostane mne“, hovorí pán. Núkali sme mu časopis zdarma, nedal sa odbíť. Urobil to s takou samozrejmosťou, ako keby to robil celý život. Radi hovoríme, že svet je zlý, ľudia sú zlí. Tento človek z Prievidze, možno spadol z neba, aby nás presvedčil, že to nie je pravda. Na námestiach miest Slovenska sme stretli podozrivo veľa ľudí „čo spadli z neba“. Mnohí to navonok nevyjadriť, možnože skrývali svoje city, no oni sú medzi nami. A kto tomu neverí, nech sa postaví na námestie a ponúka náš časopis.

V minulom čísle sme písali o formách levitácie. Povedali sme aj to, že levitáciu sa nemôžeme naučiť, no levitáciu môžeme zvládnuť alebo ovládať. Nejestvuje človek na svete, ktorý by nezvládol určitú formu levitácie alebo antigravitácie. Nejestvuje vekové, intelektové, spoločenské, ani morálne obmedzenie pre zvládnutie levitácie alebo antigravitácie.

Použili sme nový termín antigravitácia. Antigravitácia je synonymum slova levitácia. Najväčšou doterajšou zábranou na zvládnutie levitácie je obyčajný záujem, ľudí o tento fenomén. Mnohí sú presvedčení, že levitácia nemá s reálnym životom nič spoločné. Je to omyl, antigravitácia je súčasťou nášho života. Tri veľké pyramídy v Gíze boli postavené antigravitáčnou technológiou. Stovky ich napodobenín pozdĺž celého Nílu, boli stavané klasickou technológiou. Tri veľké pyramídy boli stavané niekoľko tisícročí skôr, ako ich napodobeniny. Napodobeniny nikdy nedosiahli presnosť, veľkosť, dokonalosť ich vzorov. Túto teóriu potvrdili aj niektoré vedecké autority.

Ale vráťme sa k súčasnosti, do reálneho dnešného života. Na objavenie svojich antigravitáčnych schopností, stačí ísť do našich spomienok alebo spomienok našich blízkych. Ak začnete hovoriť o tejto téme, medzi blízkymi, známymi, určite si niekto spomenie na svoj zážitok s levitáčnou-antigravitáciou. Uvedieme pár príkladov:

- chodenie po povrchu snehu, niekto sa stretol s touto skúsenosťou ktorú racionálnym rozumom považujeme za normálnu, za určitých podmienok je to možné, ak je zmrznutá povrchová vrstva. No sú zážitky, napríklad zimných turistov, kedy to dosiahli zmeneným stavom vedomia, čo je nutné k levitácii. Zmenený stav vedomia je aj eufória, radosť, o čom sme písali v predchádzajúcom čísle. Ďalším príkladom je chodenie po ľadovej vrstve. Človek nevie odhadnúť hrúbku ľadu a to dalo mnohým ľuďom schopnosť chodiť po ľadovej vrstve, ktorá bola tenká len niekoľko milimetrov. Mnohí si to pri svojom zážitku ani neuvedomili, a tým fakticky zvládli chodenie po vode. Ak budete pátrať vo svojom okolí, určite nájdete ľudí s touto skúsenosťou. Zázraky sa dejú každý deň, len málo kedy si to uvedomujeme, ako napríklad, padla vám tehra na hlavu, a vy žijete. Padnete z výšky, a vy nie ste dolámaný. Prežijete autohaváriu bez väčšej ujmy. V krízových situáciách často krát zažívame prvky levitácie alebo antigravitácie, a vôbec si to neuvedomujeme. Dokážeme tvrdiť, že levitácia je podvod, ilúzia a s reálnym životom to nesúvisí. Dokážeme popierať samých seba a o svojich reálnych zážitkoch a skúsenostiach dokážeme tvrdiť, že je to podvod a ilúzia?

Levitáciu-antigravitáciu môžeme vyriešiť energetické problémy ľudstva na ďalšie tisícročia. V dnešnej dobe to vypadá ako značná utópia. Utópie môžu jedných pobúriť a druhých zaujať, v konečnom dôsledku to neublíži nikomu. Ale vráťme sa do histórie levitácie alebo antigravitácie. Biblický príbeh Mojžiša pri exode židov z Egypta, kedy nechal rozostúpiť more, je typickým prvkom antigravitácie. Niektorí budú namietajú, že to sa nemohlo stať, je to

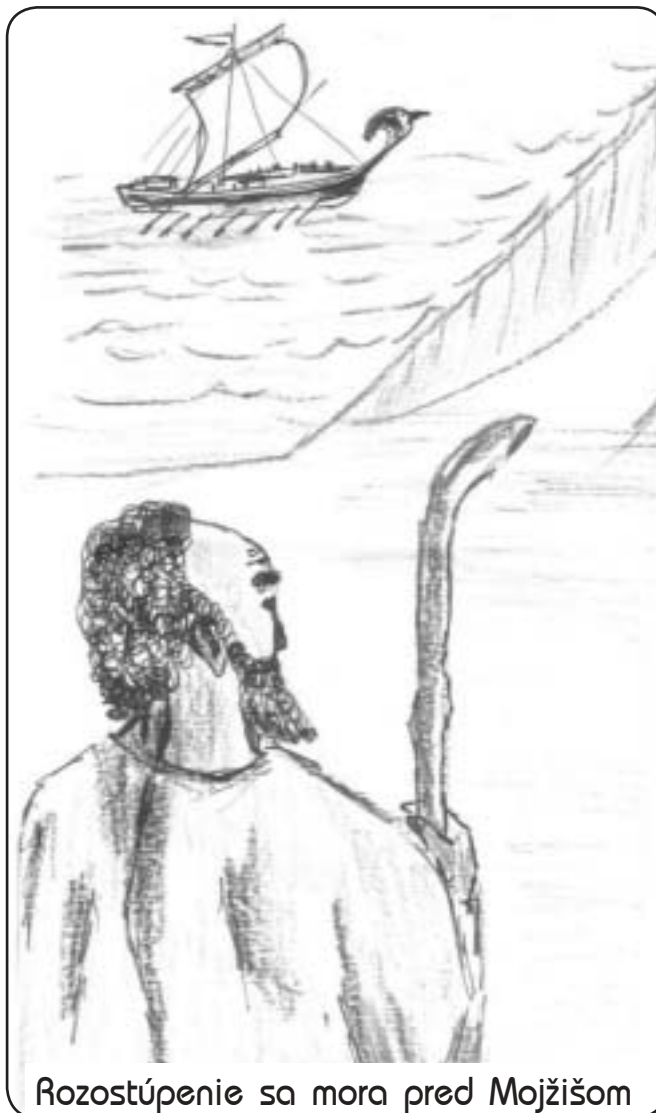
len príbeh a pod. Druhí môžu namietajú, že Mojžiš to dokázal, no pre nás smrteľníkov je to nemožné. Čo tak pripustiť, že to čo dokázal Mojžiš, je

schopný dokázať, každý človek.

Otázka: Akou silou dnešnej technológie by sme dokázali udržať vzduté more len na okamih .

Ak Davida Copperfielda nazveme podvodníkom a iluzionistom , určite si to nedovolíme v prípade Mojžiša a Ježiša. Zámerne sme použili Mojžišov príbeh, ktorý vyjadruje stupeň „obtiažnosti“. Indický fakír, (o ktorých sme písali v minulom čísle PPŽ) ktorý vztýčil povraz do vzduchoprázdna a po ňom sa vyšplhá človek alebo opička, sa pri tomto kúsku „nezapotí“, viac ako sa zapotil Mojžiš, ktorý nechal rozostúpiť more. Indický fakír na základe vlastného poznania, pripúšťa, že vztýčený povraz udrží len jedného človeka alebo opičku. Ťažko ho niekto presvedčí, že vztýčený povraz udrží aj tonu alebo stovky ton. Na zvládnutie tohto nepotrebuje väčšiu vieru, potrebuje MAŤ vieru. To, čo je vyjadrené v predchádzajúcej vete, vôbec nevyjadruje stupeň nedosiahnuteľnosti, naopak, je to

Pokračovanie o levitácii alebo čo je antigravitácia

Rozostúpenie sa mora pred Mojžišom

tak blízko pri nás, že to vôbec nevidíme. Niekedy sa stáva, že niečo nevidíme preto lebo sme veľmi ďaleko. S levitáciou je to naopak, nevidíme preto, že je blízko.

Pre tých čo sú ochotní pripustiť, že levitácia nie je až taká utópia položíme tieto otázky:

1. Ak zvládneme, aj keď často nevedomé chodenie po povrchu snehu, nemôžeme zvládnuť viac ?

2. Ak zvládneme chodenie po tenkom ľade, len preto že si myslíme, že ľad je hrubý a dostatočne pevný, a pritom to nemusí byť tak, nemôžeme zvládnuť viac ?

3. Mnohí, čo zažili, takzvaný fenomén druhého dychu, zažili stav ľahkosti a uvoľnenia. Vedeli, že nebežia oni, ale to beží samo. Fenomén „druhého dychu“ neucí žiadna univerzita na svete, a predsa tento stav existuje, znamená to, že nemôžeme zvládnuť viac ?

4. David Copperfield sa vznáša nad obecnstvom alebo nad kaňonom hôr, myslíme si, že nemôžeme zvládnuť viac ?

5. Zdvihnúť predmet, ktorý môže vážiť niekoľko ton, myslíme si, že sa nedá zvládnuť viac ?

6. Nechať rozostúpiť more, a suchou nohou vkročiť na jeho dno, myslíme si, že sa nedá zvládnuť viac ?

Na dosiahnutie rozostúpenia mora nepotrebujeme väčšiu vieru ako je horčičné semiačko. Čo by sme mohli dokázať, keby sme mali vieru veľkú ako zemiak ? V minulom čísle sme písali, že si povieme o tom, ako sa dá zvládnuť alebo ovládať levitácia.

Prvý krok, je zaujímať sa vo svojom okolí, spomenúť si na svoje zážitky, počúvať zážitky druhých a veriť rozprávkam. Prvý malý krôčik sme urobili už tým, že sme prijali informácie v tomto článku. A keby nič, čo tu je napísané nebola pravda, tak nebude to zbytočná strata času. Kto s nami vydrží, budeme pokračovať, máme si ešte čo povedať.

Možno že náš článok pobúri puritánov, no aj náš pohľad môže mnohé objasniť a vysvetliť. V médiách začala mohutná kampaň na ochranu domáceho násillia. Kto je obeťou? kto je vinníkom? Naše povrchné hodnotenia rýchlo a bez rozmyslu odhaľujú vinníkov aj obeť. Čo tak pripustiť, že obeť nie je bez viny, a vinník môže byť aj obeťou.

O alkohole sa hovorí, že je metlou ľudstva, väčšina z nás toto prirovnanie hodnotí v negatívnom zmysle. No metla môže symbolizovať aj nástroj na zemetanie, teda čistenie. V konečnom dôsledku zemetanie a čistenie nie je až také zbytočné. Každý z nás sa stretol s takzvanými „silnými osobnosťami“, ktorí pod vplyvom alkoholu zametajú a čistia svoje vnútro. Títo ľudia v období svojej abstinencie nežijú podľa svojho svedomia, klamú, zavádzajú, intrigujú a pod. Ak sa filter emócií zanesie, z času na čas treba čistiť, zametať a alkohol dáva výbornú príležitosť „otvoriť sa“. No sú aj ľudia, ktorí klamú, zavádzajú, zdierajú a nemajú odvahu ani ochoť, utopiť svoje emócie v alkohole. Títo sú na tom ešte horšie ako príležitostní alkoholici. Preto sa hovorí, že do jednej slzy sa zmestí milión emócií, milión prehrškov voči našemu svedomiu. Tí, čo sa nedokážu zbaviť svojich emócií ich ukládajú do regálikov svojho vnútra a dotýčanému pukne srdce na vysoký krvný tlak. Poznáme ich aj podľa vačkov pod očami, keď obličky nestačia filtrovať prehnuté emócie a ľadviny ako filter produkujú jedovaté látky a človek trpí bolesťami krížov, kĺbov a pod.

Kto z týchto spomenutých typov je na tom lepšie? Alkoholik či abstinent? Zrejme nie je komu čo závidieť. Najjednoduchšie by bolo žiť podľa svojho svedomia, podľa základných dávno určených zásad a nemuseli by sme hľadať úniky v alkohole alebo sa stať hltáčom svojich emócií. Ale vráťme sa k téme obeť a vinníkov alkoholu. Uvedieme pár príkladov:

1. Na zastávke autobusu čakajú dvaja neznámi. Opitý muž a mladá žena. Žena v dôsledku už predchádzajúcich skúseností

má strach, že opitý muž ju bude obťažovať. Ženina nervozita rastie, STRACH sa stupňuje. Opitý muž ju skutočne začne obťažovať. Kto je vinník násillia v tomto prípade? Väčšina z nás vykrične, no predsa to je jasné, je to muž.. Nieкто vychytralejší, aby nesúdil, povie: „na vine je alkohol“. Množstvo ľudí si za svoj život všimlo, že opití ľudia majú

O alkoholizme trochu inak

„otvorené emociálne vnímanie“, to znamená, že opitý človek reaguje na naše myšlienky či už pozitívne alebo negatívne. Opitý človek začíti naše myšlienky strachu, odporu, nedôvery aj na niekoľko desiatok metrov, aj kilometrov. Ak by žena na zastávke autobusu „nevyžiarila“ dávku strachu, nemuselo k obťažovaniu dôjsť.

Milujeme opitých a aj keby sme stretli na zastávke niekoľko násobného vraha a násilníka, nikdy nám neublíži. Veľa ľudí, aj žien miluje opitých a nestretli sa s násilím voči nim. Či už to nie je dôkaz? A ak by sa vyskytla výnimka, potvrdí pravdivo, že láskou neublížime sebe, ani druhým.

KTO JE VINNÍK? KTO JE OBEŤ?

2. Manželka sedí doma a nenávisťne očakáva príchod partnera, vie, že príde opitý. Opitý muž reagujúci na nenávisťné myšlienky ženy odďaľuje príchod domov. Hrá karty, automaty, len aby „nezachytával“ myšlienky svojej manželky. Vie, že keď sa vráti, bude zase peklo. To peklo toľko krát prežité a nenávidené, keby sa dalo tomu vyhnuť.., myslí si muž. Kým je človek v krčme tak je dobre, kamaráti pomôžu

na čas zabudnúť na toľko krát prežité scény, myslí si muž. Ako oddialiť to divadlo, tú hystériu, krik ženy, detí, susedov, tá strašná hanba. Keď je za čo, dopiť sa do nemoty a nič ťa netrápi a nebolí. Hovoria o mne, že som slaboch a sám neviem prečo to robím. Tak a podobne uvažujú mnohí muži, v krčmách Slovenska a celého sveta. Muža svet nazval vinníkom, on je príčinou všetkého násillia, všetci dohovárajú mužovi, aby sa polepšil a nepil a tým neublížoval svojim blízkym. Najčastejšou otázkou partnerov, okolia, spoločnosti je otázka PREČO? Prečo muž alebo žena pijú, prečo sa vzájomne „zabíjajú“, prečo tým trápia deti, rodiny, susedov a pod. Na naše

PREČO, existuje odpoveď, je to tajomstvo tajomstiev, ktoré sa dá zhrnúť do jednej vety: Partner robí vždy to čo je pre nás najlepšie, je to absurdné, ale je to tak. Kým me hnoj na hlavy všet

kých opilcov a oni si sypú popol na hlavu, a všetku vinu berú na seba, kedy už začneme hľadať vinu aj u nenávisťných žien, niekedy aj mužov, ktorí hrajú rolu obeť?

Nejestvuje obeť bez viny, obeť je vinná za svoj strach a nenávisť, kto odsúdi ju?

Strach a nenávisť je silnou emóciou odporu a následne NÁSILLIA.

Vážené manželky opilcov na Slovensku aj inde, naučte sa milovať manželovu neresť, ak je s priateľmi alebo v krčme, myslite na neho s láskou, vycíti to a poponáhľa sa domov. Keď sa vráti domov, v akomkoľvek stave, buďte pokojná a milujúca. Verte, že nejedna žena zvládla aj toho najväčšieho opilca, jedine láskou. Zoberiete mu motív jeho slabosti.

Vážené manželky (manželia), ktoré // sa nepoučia z predchádzajúcej rady, nedivte sa peklu čo prežívate. Toto adresujeme každému piatemu manželstvu na Slovensku, kde je fyzické, psychické, sexuálne, ekonomické násillie.

Vážené feministky Slovenska, ktoré ste sa vydali na vzteč proti nehodnému mužskému pokoleniu, masívnu televíznu a inou reklamou, zastavte reklamu na podporu obeť domáceho násillia. Zahodte svoje meče do žita a bojujte LÁSKOU, učte to svoje deti, robte na to masívnu reklamu a učte to vaše „takzvané“ obeť.

Šťastie II

Súhvezdie citu, iskričky neba
to nie je nános pozlátky
pochop tú silu, je i pre teba.
Nezahod svoj čas, je krátky.
Ako teba i mňa bolesť pritlačí,
rútím sa v beznádej priepastnú
v tni i prachu mi srdce kľučí
hviezdy citu však nezhasnú.
Neudri zlobou a nenadávaj,
nájdí cieľ zo skúšky čo kynie
víťazným vavrínom duše zamávaj
pamätaj všetko raz pomínie
šťastie si hľadaj
len v živej studni,
odkiaľ vytryská láska pre ľudí
rozdávať vôkol ju nezabudni,
tým pocit šťastia prebudíš
pre všetkých

Katka

Občianske združenie Proces 3 je pokračovateľom Nadácie pre pomoc zdravotne postihnutých a ľudí hľadajúcich alternatívne metódy riešenia sociálnych, zdravotných, etických a morálnych problémov,

ktorá vznikla v roku 1995 a pracovala do roku 1998, kedy bola následkom legislatívy zrušená. Zakladatelia tejto spomenutej nadácie založili v roku 2002 OZ Proces 3. Občianske združenie Proces 3 sa snaží riešiť problémy v sociálnej oblasti, konkrétne, problémy bezdomovcov, sociálne slabších ľudí. Naším cieľom je pomôcť riešiť chudobu, nezamestnanosť, biedu, bezdomovecťvo s využitím pôdy na nevyužitých pozemkoch na pestovanie poľnohospodárskych plodín a chov domácich zvierat. Snaha je zapájať týchto ľudí znovu do spoločnosti ako jej plnohodnotných členov. Podať im pomocnú ruku a vrátiť ich sebe samým.

Jednou z priorit je aj komunikácia a následné legislatívne zmeny práca so štátnymi, obecnými inštitúciami, ktoré by mali byť priamo zodpovedné za riešenie týchto spomínaných problémov.

Dôležitou súčasťou v našich cieľoch je aj kladné ovplyvňovanie verejnej mienky, mediálizácia a rozpútanie verejnej diskusie s cieľom zapojiť čo najviac ľudí do riešenia problémov bezdomovectva a už vyššie spomínaných problémov našej spoločnosti.

Niečo o našich aktivitách

V našom projekte je určitá komplexnosť služieb, kde nejde len o riešenie ubytovania tohto problémového segmentu, ale aj o vytvorenie pracovných možností a systematická práca s týmito ľuďmi na ich opätovné začlenenie do spoločnosti.

Verejný kemp pre bezdomovcov a sociálne slabších obyvateľov sme začali budovať v Martine lokalite Priekopa. Je to začiatok nášho dlhodobiejšieho plánu budovania týchto alternatívnych spôsobov bývania pre túto skupinu ľudí na celom území Slovenska. Štretávame sa s veľkým nepochopením hlavne zo strany predstaviteľov mestskej samosprávy a nižších zložiek štátnej správy. Títo predstavitelia vyrábajú množstvo problémov pri rôznych administratívnych úkonoch.. Napriek problémom, ktoré nás brzdia pri rýchlejšom napredovaní sme dokázali rozprúdiť určitú diskusiu a poukázať na tento chýlostivý, celospoločenský problém,

ktorý odráža stav našej spoločnosti. Počas diskusií v rôznych elektronických a tlačových médiách sme dokázali priťahovať veľké množstvo ľudí k tomu, aby sa začali trochu viac zaujímať o sociálne problémy a problémy bezdomovectva. Je to dôležité, pretože vyspelosť každej spoločnosti určuje to, ako sa dokáže postarať o tých najmenších z pomedzi nich.

V chatke bývajú momentálne 4 ľudia bez domova. V tejto poschodovej chatke bývali už niekoľko bezdomovcov, ktorí si po čase odišli k priateľkam a lebo si našli podnájom, lebo si našli nejakú robotu s lepším príjmom.

Verejný kemp sa nachádza na skoro hektárovom pozemku. Chceli by sme si v budúcnosti pestovať zeleninu, zemiaky a chovať hospodárske zvieratá. Je tu miesto aj na vybudovanie píly, kde by sme si sami vyrábali materiál na výstavbu chatiek. Na obrábanie pôdy budeme využívať

malú mechanizáciu, vlastnoručne vyrobenú.

Táto vývesná tabuľa je umiestnená pri vstupe do verejného kempu. Na tabuli je napísané poďakovanie všetkým ochotným ľuďom, ktorí pomohli pri realizácii tohto kempu. A ďalej je tam uvedený tento výrok: Každý kto prichádza v dobrom je vítaný.

Oznamy

kto bude chcieť zaslať ďalšie číslo PPŽ, alebo predchádzajúce, pošlite nám obálku so známkou a pár drobných a radi Vám ho pošleme až domov.

- niekedy z technických, ekonomických príčin sa nám nepodarí pripraviť nové číslo v termíne.

-Hľadáme spojencov a ľudí, ktorých zaujímá naše myšlienky, ozvite sa nám.

-chceme sa ospravedlniť čitateľom, že náš mesačník nevychádza periodicky raz za mesiac.

hľadáme distribútorov nášho časopisu. Dobré by bolo, keby to boli ľudia zo sociálne slabších skupín obyvateľstva a aj takto by si mohli zlepšiť finančnú situáciu. V prípade záujmu volajte nášho hlavného distribútora tel. 0905 563024, 0903033677

- stále hľadáme dopisovateľov, spolupracovníkov z celého Slovenska. Pošlite nám svoje príbehy, názory, postrehy.

- Ďakujeme všetkým ľuďom v rôznych mestách Slovenska za podporu našej organizácie.

Proces- 3

Časopis Priestor pre život vydáva Občianske združenie Proces - 3, Kratinova 11, 03608 Martin 8, proces3.webpark.sk

telefón: 0903 033 677, e - mail: proces3@post.sk

Registrácia: Ministrestvo kultúry SR, číslo 2879/2002, Šéfredaktor: Ing. Pavol Hroznár,

Zodpovedný redaktor: Daniel Dižkanec

číslo účtu: 5261664/5200

IČO: 378 00 371

<http://proces3.webpark.sk>